Parlament Europejski
2024-2029

Komisja Rozwoju Regionalnego

2026/2027(INI)

23.6.2026

PROJEKT SPRAWOZDANIA

Polityka spójności jako siła napędowa realizacji Agendy UE dla miast
(2026/2027(INI))

Komisja Rozwoju Regionalnego

Sprawozdawca: Denis Nesci

SPIS TREŚCI

Strona

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO 3

UZASADNIENIE 8

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

Polityka spójności jako siła napędowa realizacji Agendy UE dla miast (2026/2027(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając art. 14, 174, 175, 177 i 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności,

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów),

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1058 z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności,

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1059 z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących celu „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg) wspieranego w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz instrumentów finansowania zewnętrznego,

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1056 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji,

– uwzględniając program URBACT dotyczący współpracy na rzecz zrównoważonych obszarów miejskich, ustanowiony w 2002 r.,

– uwzględniając nową kartę lipską pt. „Transformacyjna siła miast na rzecz wspólnego dobra”, przyjętą na nieformalnym posiedzeniu ministerialnym poświęconym kwestiom miejskim w dniu 30 listopada 2020 r.,

– uwzględniając agendę terytorialną 2030 – przyszłość dla wszystkich obszarów, przyjętą 1 grudnia 2020 r. na nieformalnym posiedzeniu ministrów odpowiedzialnych za planowanie przestrzenne, rozwój terytorialny lub spójność terytorialną,

– uwzględniając porozumienie lublańskie z dnia 26 listopada 2021 r., które wzmacnia

agendę miejską dla UE ustanowioną w Amsterdamie 30 maja 2016 r.,

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 września 2021 r. pt. „Nowy Europejski Bauhaus: piękno, zrównoważoność, wspólnota” (COM(2021)0573),

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 grudnia 2025 r. pt. „Agenda UE dla miast: wspieranie wzrostu gospodarczego i dobrobytu” (COM(2025)0739),

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 grudnia 2026 r. pt. „Europejski plan na rzecz przystępnych cenowo mieszkań” (COM(2025)1025),

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 września 2015 r. w sprawie miejskiego wymiaru polityki UE (2014/2213(INI))[1],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 lipca 2018 r. w sprawie roli miast w ramach instytucjonalnych Unii (2017/2037(INI)),

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2021 r. w sprawie odwrócenia tendencji demograficznych w regionach UE za pomocą instrumentów polityki spójności (2020/2039(INI)),

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 lutego 2022 r. w sprawie wyzwań stojących przed obszarami miejskimi w okresie po pandemii COVID-19 (2021/2075(INI)),

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 września 2022 r. w sprawie nowego europejskiego Bauhausu (2021/2255(INI)),

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 maja 2023 r. w sprawie nowych unijnych ram mobilności miejskiej (2022/2023(INI)),

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 maja 2025 r. w sprawie 9. sprawozdania na temat spójności gospodarczej i społecznej (2024/2107(INI)),

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 września 2025 r. w sprawie znaczenia inwestycji w ramach polityki spójności w rozwiązaniu obecnego kryzysu mieszkaniowego (2024/2120(INI)),

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 marca 2026 r. w sprawie kryzysu mieszkaniowego w Unii Europejskiej i propozycji rozwiązań dotyczących godnych, zrównoważonych i przystępnych cenowo mieszkań (2025/2070(INI)),

– uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Rady określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2028–2034, przedstawiony przez Komisję w dniu 16 lipca 2025 r. (COM(2025)0571),

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 kwietnia 2026 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady określającego wieloletnie ramy finansowe na lata

[1] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52015IP0307.

2028–2034 (COM(2025)0571 – C10-0000/2025 – 2025/0571R(APP)),

– uwzględniając doroczne sprawozdanie Komitetu Regionów na temat stanu regionów i miast w 2025 r.,

– uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia ... 2026 r.,

– uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia ... 2026 r.,

– uwzględniając art. 55 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego (A10-0000/2026),

A. mając na uwadze, że mieszkańcy miast i innych obszarów miejskich stanowią około trzech czwartych populacji UE;

B. mając na uwadze, że miasta odgrywają kluczową rolę w żywotności gospodarczej i społecznej Europy, a ich zrównoważony rozwój opiera się na kluczowych instrumentach UE, takich jak Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) i agenda miejska dla UE;

C. mając na uwadze, że obszary miejskie borykają się z nowymi wyzwaniami, w tym wynikającymi z napływu ludności do miast i rosnących cen mieszkań;

D. mając na uwadze, że polityka spójności UE powinna przyczyniać się do tworzenia dostępnego i przystępnego cenowo rynku mieszkaniowego dla wszystkich osób w UE, zwłaszcza rodzin i osób młodych;

E. mając na uwadze, że w Agendzie UE dla miast nakreślono wizję, politykę i zestaw działań Unii Europejskiej mających zastosowanie do miast każdej wielkości;

F. mając na uwadze, że Europejska inicjatywa miejska odgrywa kluczową rolę we wzmacnianiu pozycji miast poprzez zapewnianie wsparcia finansowego, promowanie innowacji i wzmacnianie zdolności do wdrażania rozwoju obszarów miejskich w całej Unii Europejskiej;

G. mając na uwadze, że sukces tego programu zależy od istotnego zaangażowania miast w proces kształtowania polityki poprzez podejście ukierunkowane terytorialnie i skuteczne wielopoziomowe sprawowanie rządów zgodnie z zasadą partnerstwa;

H. mając na uwadze, że wzmocnienie zdolności administracyjnych wymaga uproszczonych procedur administracyjnych, ukierunkowanej pomocy technicznej i mechanizmów budowania zdolności dostosowanych do miast każdej wielkości;

I. mając na uwadze, że we wniosku dotyczącym planów partnerstwa krajowego i regionalnego (PPKR) nie uznaje się odpowiednio strategicznej roli miast;

Miasta jako kluczowe podmioty Unii i filar polityki spójności

1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji Europejskiej zatytułowany „Agenda UE

dla miast: wspieranie wzrostu gospodarczego i dobrobytu", w którym określono kompleksowe ramy rozwoju obszarów miejskich w Unii Europejskiej;

2. zwraca uwagę na wyniki osiągnięte z biegiem czasu, od paktu amsterdamskiego po agendę terytorialną 2030;

3. podkreśla, że miasta znajdują się na pierwszej linii w stawianiu czoła głównym wyzwaniom europejskim i w związku z tym muszą być nie tylko podmiotami wdrażającymi, ale również podmiotami w procesie definiowania polityki europejskiej;

4. z zadowoleniem przyjmuje śródokresowy przegląd polityki spójności, który umożliwił skuteczną realokację zasobów na nowo pojawiające się priorytety; z zadowoleniem przyjmuje również inicjatywy związane z zasadą prawa do pozostania, wyspami, regionami przybrzeżnymi i regionami najbardziej oddalonymi;

5. uznaje rolę miast jako siły napędowej wzrostu gospodarczego, innowacji, kultury, edukacji i europejskiej konkurencyjności, a także ośrodków przyciągania talentów, inwestycji i działalności gospodarczej;

6. podkreśla, że spójność społeczna i terytorialna jest zasadniczym elementem zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich;

7. podkreśla rolę miast we wzmacnianiu bezpieczeństwa;

8. uznaje, że kryzys mieszkaniowy stanowi jeden z głównych priorytetów politycznych; podkreśla kluczową rolę władz lokalnych w kształtowaniu skutecznych strategii mieszkaniowych i z zadowoleniem przyjmuje przyszły europejski plan na rzecz przystępnych cenowo mieszkań;

9. podkreśla znaczenie zasady prawa do pozostania, rozumianej jako prawo ludzi do wyboru, czy chcą mieszkać, pracować i budować swoją przyszłość na obszarach, które nazywają domem;

10. podkreśla rolę miast w świadczeniu wysokiej jakości podstawowych usług, w tym usług transportowych, edukacyjnych, zdrowotnych i związanych z zatrudnieniem; wzywa do promowania inwestycji w zrównoważoną mobilność, systemy transportu publicznego i bezpieczeństwo przestrzeni publicznych, ze szczególnym uwzględnieniem kobiet i słabszych grup społecznych;

11. uznaje rolę sportu jako narzędzia promowania zdrowia, dobrostanu i włączenia społecznego;

12. podkreśla potencjał innowacji, cyfryzacji i sztucznej inteligencji w dziedzinie poprawy planowania przestrzeni miejskiej, efektywności energetycznej, jakości powietrza, mobilności, usług publicznych, w tym usług zdrowotnych;

13. przypomina o konieczności wspierania badań i rozwoju innowacyjnych rozwiązań w zakresie zapobiegania klęskom żywiołowym i zarządzania nimi;

Przyszłe wyzwania: agenda UE, która odpowiada na potrzeby miast

14. zauważa, że powodzenie Agendy UE dla miast zależy od roli miast na wszystkich etapach procesu decyzyjnego; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia zasady partnerstwa i wielopoziomowego sprawowania rządów, co zagwarantowałoby ustrukturyzowaną rolę władz lokalnych i regionalnych w kształtowaniu, programowaniu i wdrażaniu polityki europejskiej;

15. podkreśla potrzebę wzmocnienia zdolności administracyjnych miast i uproszczenia dostępu do finansowania europejskiego;

16. wzywa Komisję do opracowania przyszłej platformy dla miast jako prawdziwego europejskiego punktu kompleksowej obsługi gromadzącego informacje na temat dostępnego finansowania, pomocy technicznej, wsparcia projektów i wymiany dobrych praktyk w celu przekształcania koncepcji projektowych w konkretne inwestycje;

17. podkreśla, że w przyszłych wieloletnich ramach finansowych (WRF) należy zapewnić odpowiednie zasoby na zrównoważony rozwój miast; zwraca się do państw członkowskich o wykazanie się większymi ambicjami w przydzielaniu środków przeznaczonych dla miast w ramach przyszłych planów partnerstwa krajowego i regionalnego oraz Instrumentu UE, przypominając, że w latach 2021–2027 przewidziano na ten cel próg w wysokości co najmniej 8 % środków z EFRR;

18. podkreśla kluczową rolę Europejskiej inicjatywy miejskiej i programu URBACT we wspieraniu innowacji, eksperymentowania, rozwijania zdolności administracyjnych i wymiany dobrych praktyk między miastami;

19. zaznacza, że wsparcie dla miast należy zapewnić nie tylko poprzez politykę spójności, ale również za pośrednictwem innych instrumentów unijnych, w tym Europejskiego Funduszu Konkurencyjności, programu „Horyzont Europa”, Erasmus+ i AgoraEU; zachęca ponadto do korzystania z partnerstw publiczno-prywatnych w celu uruchomienia dodatkowych inwestycji;

20. podkreśla wartość zintegrowanych inwestycji terytorialnych;

21. apeluje o zwrócenie szczególnej uwagi na małe i średnie miasta, miasta wyspiarskie i przybrzeżne oraz na obszary śródlądowe, z uznaniem ich szczególnych wyzwań demograficznych, gospodarczych i terytorialnych oraz przy zapewnieniu im odpowiedniego dostępu do europejskiego finansowania i możliwości rozwoju;

22. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

UZASADNIENIE

Niniejsze sprawozdanie wynika ze świadomości, że miasta i obszary miejskie są obecnie gospodarczym, społecznym i produkcyjnym sercem Unii Europejskiej.
Około trzech czwartych obywateli europejskich mieszka na obszarach miejskich, a to właśnie w miastach skupiają się główne wyzwania stojące przed Europą: dostęp do mieszkań, konkurencyjność gospodarcza, presja energetyczna, włączenie społeczne, bezpieczeństwo, mobilność, odporność i transformacja cyfrowa. Jednocześnie miasta są również miejscami, w których większość europejskich strategii politycznych jest wdrażana w praktyce i w których mogą powstawać innowacyjne rozwiązania, które można powielić w całej Unii.

W sprawozdaniu z zadowoleniem przyjęto nową Agendę UE dla miast przedstawioną przez Komisję Europejską, uznając wartość strategicznych ram mających na celu wzmocnienie miejskiego wymiaru polityki europejskiej. W szczególności uznano w nim kluczową rolę polityki spójności i europejskich instrumentów poświęconych zrównoważonemu rozwojowi obszarów miejskich, które w ostatnich latach przyczyniły się do wspierania inwestycji, innowacji i odporności na tych obszarach.

W sprawozdaniu podkreślono również ważne wyniki osiągnięte już w ramach przeglądu śródokresowego polityki spójności zaproponowanego przez Komisję Europejską, który umożliwił państwom członkowskim szybkie dostosowanie się do priorytetów, które pojawiły się w ostatnich latach. W szczególności realokacja zasobów do sektorów strategicznych, takich jak przystępne cenowo mieszkania, transformacja energetyczna, infrastruktura, gospodarka wodna, konkurencyjność i odporność, umożliwiła zwiększenie wsparcia dla europejskich miast i obywateli w kontekście nakładających się kryzysów i nowych presji gospodarczych i społecznych.

Chociaż w sprawozdaniu z zadowoleniem przyjęto podejście Komisji, podkreślono potrzebę dalszego wzmocnienia roli miast w europejskim sprawowaniu rządów. Władze lokalne i regionalne nie mogą być traktowane wyłącznie jako podmioty wdrażające europejskie strategie polityczne, lecz muszą być uznawane za rzeczywiste podmioty w procesie ich kształtowania. Miasta są bowiem szczeblem sprawowania rządów, który jest najbliższy obywatelom, i miejscem, w którym konkretnie realizuje się znaczną część europejskich inwestycji.

Z tego względu należy bardziej konkretnie i skutecznie stosować zasadę partnerstwa i wielopoziomowego sprawowania rządów, co zagwarantuje ustrukturyzowane i stałe zaangażowanie miast w europejskie procesy decyzyjne, w tym w ramach przyszłych planów partnerstwa krajowego i regionalnego.

W sprawozdaniu wyrażono również zaniepokojenie faktem, że obecny wniosek dotyczący planów partnerstwa krajowego i regionalnego nie uwzględnia w wystarczającym stopniu wymiaru miejskiego i nie przewiduje odpowiednich gwarancji dla udziału miast w programowaniu i realizacji inwestycji. Tymczasem jest istotne, aby państwa członkowskie zapewniły skuteczny udział władz miejskich, tak aby priorytety europejskie można było dostosować do konkretnych potrzeb terytoriów za pomocą podejścia rzeczywiście ukierunkowanego terytorialnie.

Jednym z głównych tematów poruszonych w sprawozdaniu jest kryzys mieszkaniowy, który jest obecnie jednym z najbardziej palących problemów społecznych i gospodarczych w miastach europejskich. Rosnące trudności w dostępie do przystępnych cenowo mieszkań pogłębiają nierówności społeczne i terytorialne, negatywnie wpływając na mobilność pracowników, konkurencyjność gospodarczą i spójność społeczną. W tym celu w sprawozdaniu z zadowoleniem przyjęto zapowiedziany przez Komisję europejski plan na rzecz przystępnych cenowo mieszkań i poparto potrzebę uruchomienia zarówno inwestycji publicznych, jak i kapitału prywatnego, w tym za pośrednictwem partnerstw publiczno-prywatnych i instrumentów polityki spójności.

W tym kontekście należy przypomnieć o znaczeniu zasady prawa do pozostania – na którą niedawno zwróciła też uwagę Komisja Europejska – rozumianej jako prawo obywateli do dalszego życia, pracy i budowania swojej przyszłości na obszarach, które nazywają domem. Kwestia mieszkalnictwa ma bowiem szerszy wymiar, który obejmuje dostęp do usług, jakość stosunków społecznych i możliwość pełnego uczestnictwa w życiu społeczności. Zapewnienie przystępnych cenowo mieszkań, wysokiej jakości usług, możliwości gospodarczych i wydajnej infrastruktury ma zasadnicze znaczenie nie tylko dla wzmocnienia spójności społecznej, ale także dla zwalczania zjawisk wykluczenia terytorialnego, wycofywania się młodzieży z życia społecznego i wyludniania.
Warunki te są podstawowym warunkiem wstępnym sprostania wyzwaniom demograficznym, przed którymi stoi wiele europejskich miast, ponieważ wspierają tworzenie nowych rodzin, pomagają młodym ludziom pozostać w regionach oraz przyczyniają się do tworzenia środowiska bardziej sprzyjającego wskaźnikowi urodzeń i wymianie pokoleń.
Spójność relacyjną i lokalny dobrostan społeczny należy zatem włączyć do strategii miejskich, a planowanie i utrzymanie lokalnej infrastruktury powinno być elementem strukturalnym, a nie rezydualnym. Miastom należy zapewnić warunki do tego, by oferowały zrównoważone i przystępne warunki do życia, zwłaszcza młodym ludziom, rodzinom oraz słabszym grupom społecznym.

Ponadto w sprawozdaniu podkreślono, że mieszkalnictwem należy zająć się w ramach zintegrowanego podejścia, obejmującego nie tylko budowę nowych mieszkań, ale także modernizację istniejących zasobów budowlanych, z poszanowaniem specyfiki terytorialnej i zasad nowego europejskiego Bauhausu. Ze względu na bliskość konkretnych potrzeb obywateli miasta muszą odgrywać kluczową rolę w opracowywaniu i wdrażaniu tych strategii.
Równolegle w sprawozdaniu podkreślono znaczenie zapewnienia wysokiej jakości podstawowych usług miejskich, w tym w dziedzinie transportu, edukacji, opieki zdrowotnej, zatrudnienia i bezpieczeństwa przestrzeni publicznych. Miasta są kluczowymi węzłami mobilności, wydajności gospodarczej i dostępu do możliwości, ale stoją w obliczu rosnących wyzwań związanych z zatorami komunikacyjnymi, bezpieczeństwem i presją na infrastrukturę publiczną. Z tego powodu w sprawozdaniu poparto ukierunkowane inwestycje w zrównoważoną mobilność, węzły multimodalne oraz wydajne i dostępne systemy transportu publicznego.

Kolejnym kluczowym elementem jest bezpieczeństwo miejskie, zarówno rzeczywiste, jak i postrzegane. Jakość projektowania obszarów miejskich i infrastruktury publicznej może znacząco przyczynić się do zwiększenia bezpieczeństwa obywateli i komfortu życia w miastach, w tym dzięki dostępnym przestrzeniom publicznym, odpowiedniemu oświetleniu i bezpiecznemu transportowi, zwłaszcza dla wrażliwych grup osób oraz dla kobiet, które często

są ofiarami agresji. Bezpieczne miasto sprzyja bowiem spójności społecznej, demokratycznemu uczestnictwu i jakości życia.

W sprawozdaniu uznano rolę sportu jako narzędzia promocji zdrowia, włączenia społecznego i uczestnictwa młodzieży oraz podkreślono znaczenie zapewnienia dostępnej i wysokiej jakości infrastruktury sportowej w miastach każdej wielkości.

Zwrócono również uwagę na rolę innowacji, cyfryzacji i nowych technologii w przyszłości europejskich miast. Wykorzystanie sztucznej inteligencji i zaawansowanych narzędzi cyfrowych może przyczynić się do poprawy planowania przestrzeni miejskiej, efektywności energetycznej, świadczenia opieki zdrowotnej, monitorowania ruchu i zarządzania nim, jakości powietrza, a także zarządzania usługami publicznymi, dzięki czemu miasta staną się bardziej inteligentne, zrównoważone i odporne. Jednocześnie istotne jest, aby przy rozwoju i wykorzystywaniu sztucznej inteligencji utrzymano podejście antropocentryczne, stawiając jednostkę, prawa obywateli i poprawę jakości życia w centrum innowacji technologicznych.

Fundamentalne znaczenie ma również wspieranie badań i rozwoju zaawansowanych rozwiązań na rzecz zapobiegania klęskom żywiołowym i ekstremalnym zjawiskom klimatycznym, które w coraz większym stopniu dotykają terytoria europejskie, oraz zarządzania nimi. Inwestowanie w odporność miast i ich zdolności przystosowawcze jest strategicznym priorytetem dla bezpieczeństwa obywateli i zrównoważonego rozwoju terytorialnego.

Innym kluczowym aspektem jest wzmocnienie zdolności administracyjnych miast, zwłaszcza małych i średnich, które często napotykają większe trudności w dostępie do finansowania europejskiego i projektowania interwencji. W związku z tym w sprawozdaniu podkreślono konieczność ograniczenia biurokracji, uproszczenia procedur i poprawy koordynacji między europejskimi instrumentami i programami, aby uniknąć fragmentacji i powielania działań. W tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje się pomysł utworzenia europejskiej platformy poświęconej miastom. Instrument ten powinien ewoluować w kierunku pełnoprawnego europejskiego punktu kompleksowej obsługi dla władz miejskich, zdolnego do skoncentrowania w jednym punkcie dostępu wszystkich dostępnych możliwości finansowania na szczeblu europejskim, usług pomocy technicznej, działań w zakresie budowania zdolności i narzędzi wymiany dobrych praktyk. Celem powinno być wspieranie administracji lokalnej w całym cyklu życia projektów, co ułatwi przekształcanie pomysłów w konkretne działania z korzyścią dla obywateli. Szczególną uwagę należy zwrócić na małe i średnie miasta, miasta wyspiarskie i obszary wiejskie, które mierzą się z dodatkowymi wyzwaniami i często mają ograniczone zdolności administracyjne i większe trudności w dostępie do funduszy europejskich.

W sprawozdaniu poparto również wzmocnienie europejskich instrumentów na rzecz rozwoju obszarów miejskich, takich jak Europejska inicjatywa miejska i URBACT, uznając ich wartość we wspieraniu innowacji, budowaniu zdolności, wymianie dobrych praktyk i współpracy między europejskimi miastami. Szczególną uwagę należy zwrócić na małe i średnie miasta, które stanowią zasadniczą część europejskiej tkanki terytorialnej, ale często mają mniejsze zdolności administracyjne i finansowe. W tym kontekście propagowanie sieci miast i wspólnych projektów może ułatwić dostęp do funduszy europejskich i wzmocnić współpracę terytorialną.

Wreszcie w sprawozdaniu potwierdzono, że przyszła polityka spójności i wieloletnie ramy finansowe na lata 2028–2034 będą musiały zapewnić odpowiednie zasoby na wymiar miejski. Polityka spójności pozostaje bowiem głównym europejskim instrumentem inwestycyjnym wspierającym miasta i musi zachować silny wymiar terytorialny, zdolny do reagowania na szczególne cechy i konkretne potrzeby regionów.

W tym kontekście wniosek Komisji jest ważnym punktem wyjścia, ale wymiar miejski będzie wymagał dalszego wzmocnienia w przyszłych europejskich instrumentach finansowych. W szczególności wskazano na potrzebę odpowiedniego przeznaczenia środków budżetowych na rzecz miast również w ramach przyszłych planów partnerstwa krajowego i regionalnego oraz Instrumentu UE, aby uniknąć sytuacji, w której elastyczność przewidziana w nowej architekturze finansowej prowadzi do ograniczenia inwestycji w rozwój obszarów miejskich.

W związku z tym w sprawozdaniu wzywa się państwa członkowskie do wykazania się większymi ambicjami przy przydzielaniu zasobów na politykę miejską, uznając strategiczną rolę miast dla spójności społecznej, europejskiej konkurencyjności i innowacji.

Kluczowe znaczenie ma wreszcie uproszczenie dostępu do funduszy europejskich przy ograniczeniu fragmentacji i nakładania się instrumentów finansowych, aby umożliwić władzom lokalnym, zwłaszcza małym i średnim miastom, skuteczniejsze korzystanie z dostępnych możliwości.